

ARCHIVE COPY

Please return.

Second Class
Postage Rate
Paid at
New York, NY

Հրատարակվում է Ամերիկայի Առաքելական Առաջնորդարանի
A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume XIII, Number 9 — January 1991

Lenten Lecture Series Begins February 13

The Lenten Lecture Series, presented each year by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, will commence with the first lecture scheduled for Wednesday, February 13, and will continue through the next five Wednesdays.

All of the lectures will start promptly at 7:30 p.m. at the Vahakn and Hasmig Hovnanian Hall at the Prelacy, 138 E. 39th Street, New York. The lectures are under the sponsorship of the Prelacy Ladies' Guild in cooperation with the St. Gregory of Darev Institute.

This year's series will focus upon the Ecumenical Councils. The concept of ecumenical councils is thought to have originated in the Upper Room, where the Apostles shared the gifts of the Holy Spirit. The Acts of the Apostles provides the prototype for all councils, recording the first serious challenge among the first Christians and the peaceful solution of it in the Council of Jerusalem: in 45 A.D. Today, the revival of the historic value of the ecumenical councils is more imperative than any other time, because of the world wide challenges faced by the Church.

Lecture 1: February 13

The first lecture on February 13 will be presented by Very Rev. Anoushavan Tanielian, who will speak about the Council of Nicea. Father Tanielian graduated from the Armenian Theological Seminary of the Cilician See, and was ordained a celibate priest in 1972. He has held several teaching and supervisory positions at the Catholicate of Cilicia and has translated the works of several Armenian Churchmen from classical into modern Armenian. He is currently studying at Columbia University.

Lecture 2: February 20

Right Rev. J. Robert Wright will speak about the Council of Constantinople on February 20. Rev. Wright, a priest of the Episcopal Church, earned his D.Phil. from Oxford University in 1967. He is a professor at the General Theological Seminary in New York City, where he has taught since 1968. He has written several books and articles. During the summer of 1989 he served as theological consultant to the Presiding Bishop for an extensive tour of the Soviet Union.

Lecture 3: February 27

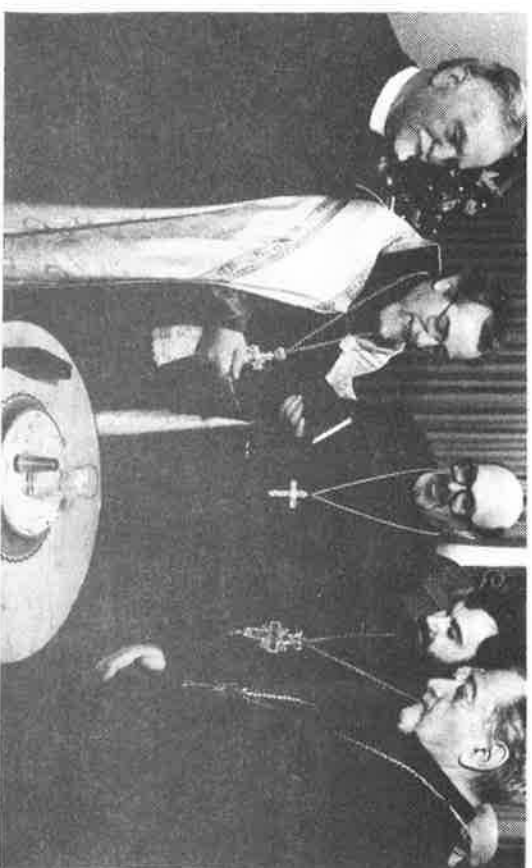
The Council of Ephesus will be explored by Prof. Fr. John Meyendorff on February 27. Fr. Meyendorff completed his theological education at the Orthodox Theological Institute in Paris in 1948 and received a Doctorate of Letters in 1958. He has taught at St. Vladimir's Orthodox Theological Seminary, Harvard University and Fordham University. He has held the position of Dean of St. Vladimir's since 1984. Representing the Orthodox Church, Fr. Meyendorff has been an active participant of the World Council of Churches where he has served as a member of the Central Committee.

Lecture 4: March 6

Nina G. Garsoian will lecture on the Council of Chalcedon on March 6. Dr. Garsoian is Gevork M. Avedissian Professor of Armenian History and Civilization.

(Continued on page 4)

Archbishop Ashjian Presides at Christmas Service; Hosts Christmas Reception at Prelacy

The Prelate's Christmas reception began with the traditional house blessing performed by Archpriest Moushagh Der Kalousjian, pastor of St. Illuminator's Cathedral, with the participation of area clergymen Archpriest Vahutch Shrinian, Archpriest Asoghik Kelejian and Very Rev. Anoushavan Tanielian.

Archbishop Mesrob Ashjian presided over Christmas Services at St. Illuminator's Armenian Apostolic Cathedral in New York City on Sunday, January 6. During the early evening hours the Prelate hosted the Prelacy's annual Christmas reception.

Christmas day began with the Divine Liturgy at St. Illuminator's Cathedral where His Eminence preached on the theme of gift-giving and presided over the traditional Blessing of Water in commemoration of Christ's baptism in the River Jordan. The godfather for the Blessing was a young parishioner, Sahag Boghosian. Archbishop Ashjian blessed the water using the symbolic right hand of St. John the Baptist. His Holiness Catholics Karekin II gave the beautifully crafted relic to Sourp Garabed Vank which was to be built in Florida. The artwork on the hand which contains a memento of John the Baptist is fashioned after Sourp Garabed Vank in Mush and was made by Mr. Puzant Khatchadourian.

Displayed on the walls of the Vahakn and Hasmig Hovnanian Hall at the Prelacy were the works of artist Goungen Manoogian. Mr. Manoogian was born 1937 in Yerevan where his parents had settled from Van. He studied at the Art Institute in Moscow and has worked as a cinematographer, painter and decorator with Hye Films.

Archbishop Ashjian In Australia For WCC General Assembly

Archbishop Mesrob Ashjian left New York on Sunday, February 3, on his journey to Canberra, Australia, where the 7th World Assembly of the World Council of Churches will convene on February 7.

The world body with more than 300 member churches, represents more than 400 million people around the globe. The General Assembly meets at seven year intervals; the last meeting took place in Vancouver, Canada, in August 1983. Along with Archbishop Ashjian the Cilician See will be represented by Archbishop Aram Keshishian, Mr. Ted Isaacs, Mr. Khachig Dedezyan and Ms. Manoushagh Boyajian.

Approximately 1,000 voting delegates selected to represent the Council's 311 member churches will participate in the Assembly and review the Council's work, set program policies, and outline new directions to guide this global ecumenical organization through the next seven years until the next Assembly is convened. About half of the delegates are expected to be laypersons, 40% women, 15% youth, and 25% Orthodox church representatives.

"I am looking forward to representing both United States and Middle East concerns," Archbishop Ashjian noted, adding, "Although it will take me away from my office here in New York for a long period, I am convinced that our active participation in the WCC is vital."

In addition to the delegates, it is expected that another 2,500 people will be attending as guests, accredited visitors, advisers, resource people, and accredited journalists. Membership in the World Council has steadily grown with Orthodox and Protestant participation. The Orthodox churches have been involved in the ecumenical movement from the very beginning. Although the Roman Catholic Church does not formally participate as members, the Catholic Church does send representatives and does participate in some of the activities of the WCC. Representatives of other world ecumenical bodies, and international organizations are also expected to bring their participation to the Assembly.

The theme of the 1991 Assembly is "Come, Holy Spirit—Renew the Whole Creation." Canberra—the bustling federal capital of Australia—appropriately means "meeting place" in the language of the Aboriginal people of Australia.

Archbishop Ashjian is expected to return to New York on March 4. During his absence the Very Rev. Anoushavan Tanielian will administer the Prelacy office.

(Continued on page 2)

Editorial

‘‘East is East...’’

Rudyard Kipling's poem, ‘‘The Ballad of East and West,’’ published in 1889, begins, ‘‘Oh, East, is East, and West is West, and never the twain shall meet...’’

The poem itself is about the confrontation of Easterner (Indian) and Westerner (Englishman), a favorite subject of Kipling's. The cogent kernel of truth is in the opening line, which came to mind when the United States, under the aegis of the United Nations, decided to confront Iraq over its invasion of oil-rich Kuwait. It reminds us that of all the conflicts involved in the Persian Gulf war—military, political, economic—the most important and the most ignored is cultural conflict.

While political objectives and economic pressures on both sides are easy to understand, the cultural differences between Iraq (East) and the United States (West) are unfathomable for most citizens of both countries. Certainly, it is no exaggeration to state that the overwhelming majority of Americans has no knowledge of Iraq or of the Arab and Moslem world. Most Americans do not understand Moslem and Arab culture and society that derives from it. Yet without at least a fundamental familiarity with the precepts of Islam and the structure of Arab society, it is impossible to understand the mentality of Saddam Hussein and the grass roots support he enjoys among the Arab and Moslem masses.

While the political, economic, and military conflicts have been discussed and analyzed repeatedly in both the print and electronic media, the cultural conflict, which is fundamental to an understanding of the total picture, has been given short shrift by all except a few specialists.

The bipolarization of the world of the United States and the world of Iraq could not be greater. The modern technology common to both sides is a superficial similarity that hides the deeper and more significant aspects of each society. The differing values not only determine the means but also the ends for each society. To view Iraq with a Western or American perspective could easily lead to making wrong decisions based on misunderstandings or misperceptions.

Of course, the reverse is also true. The Iraqis naturally view the West from their cultural perspective and fail to understand the Western or American mentality. This was made obvious in the early days of the crisis by the deplorable TV exhibition of Saddam Hussein's attempt at playing the benevolent host to his foreign hostages. That spectacle had a negative effect on Western sensibilities rather than the positive propaganda value that Saddam had expected.

We hope that both sides will understand and appreciate the cultural differences between them and so act to prevent serious miscalculations which could lead to an escalation in the war and a broadening of its scope.

Mindful of the lives in mortal danger so far away from home, the faithful of all denominations have filled the houses of worship in the United States. Their prayers were for peace before the hostilities started; now they are for the safety of loved ones and for a quick end to the conflict.

It is written in Ecclesiastes that ‘‘Wisdom is better than weapons of war.’’ We add our voice to the millions of others praying for peace, but we also pray that wisdom will imbue our leaders so that their actions will in the end create a world where East and West shall meet in peace.

ARMENIAN CHILDREN NEED YOUR HELP NOW!

As reported in last month's OUTREACH, the situation in Lebanon is critical. The deteriorating economy has plunged many families in a dire financial situation.

The Prelacy has been appealing for scholarship funds for several years and many of you have responded with great generosity.

Because of the ever-changing economic situation and the daily fluctuation of the value of the currency it is difficult to calculate the exact cost per child. Every dollar you send will be used for the education of Armenian children in Lebanon.

DO IT NOW!

I Want to Help.

Enclosed please find:

- \$500.
 \$250.
 \$100.

Name _____

Address _____

City _____

State _____ Zip _____

Checks payable to: Armenian Apostolic Church of America

All contribution are tax deductible

Mail to:

Armenian Prelacy
 138 East 39th Street
 New York, New York 10016

PALEOLOGOS

Some say the oldest written word in Greek was ‘‘bread’’. Assyrians say they carved the name for ‘‘sun’’ instead.

Armenians claim ‘‘mother’’ said in their tongue.

Latinus know the first word was ‘‘love’’ and it was sung.

by Diana Der-Hovanesian
reprinted from the Christian Science Monitor

OUTREACH

A monthly publication of the Armenian Apostolic Church of America

Archbishop Mesrob Ashjian, *Prelate*

Martiros M. Hafivani, *Managing Editor*

Iris Papazian, *Editor*

OUTREACH (USPS 426-480) is published monthly, except for a combined July-August issue, by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, 138 East 39th Street, New York, NY 10016, (212) 689-7810. Unsolicited manuscripts are welcome; please include a stamped, self-addressed return envelope. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor. Printed in the United States of America. Second class postage paid at New York, NY 10016. **Postmaster:** Send address changes to OUTREACH, 138 E. 39th Street, New York, NY 10016.

Archbishop Mesrob Ashjian Receives Bishop John Dennis at Cathedral

(Continued from page 1)

Bishop with an Armenian style Pectoral cross and the Bishop presented Archbishop Ashjian with an etching of St. Edmunds Cathedral.

The war in the Persian Gulf was on everyone's mind and the clergyman offered special prayers for peace. Archbishop Ashjian recited a prayer which had been offered during World War II in the presence of Roosevelt and Churchill: ‘‘We bring before Thee, O Lord, the griefs and perils of people and nations; the sighing of prisoners; the necessities of the homeless, the helplessness of the weak, the pains of the sick and wounded; the sorrow of the bereaved. Comfort and relieve them, O Merciful Father, according to their several needs, for the sake of Thy Son, our Saviour and Christ, Amen.’’

A reception, hosted by the Cathedral's Ladies' Guild, followed in Pashayan Hall. Area clergymen attending included: Very Rev. Anoushavan Tanielian, Archpriests Moushegh Der Kaloustian, Asoghik Kelejian, and Vahrich Shirinian. On Tuesday evening, January 22, Archbishop Ashjian and Rev. Tanielian attended a dinner in honor of Bishop Dennis at the General Theological Seminary in New York.

From left to right:
 Very Rev. Anoushavan Tanielian, Bishop Henry Shipp, Archbishop Mesrob Ashjian, Bishop John Dennis, Rev. Cannon J. Robert Wright, Rev. Moushegh Der Kaloustian, Rev. Asoghik Kelejian, and Ornic Marashian.

Remarks of His Grace, The Right Reverend John Dennis, Bishop of St. Edmundsbury and Ipswich in England, representative of the Archbishop of Canterbury, and Anglican chairman of the International Anglican-Oriental Orthodox forum, at St. Illuminator's Armenian Apostolic Cathedral on Monday evening January 21, 1991.

It is with very great pleasure that I find myself here this evening. For me there is something richly paradoxical about it. I come from England—a country of deep historical roots, of ancient church buildings and cathedrals. In my own diocese I have some 450 churches of medieval date, and I come to the new world now, whose history is shorter. Yet tonight I am deeply privileged to be here with you, the Armenian Church of the Cilician jurisdiction, whose roots go back far deeper than the beginnings of the new world, even far earlier than most of the church buildings in my own diocese. I deeply appreciate this privilege and your invitation to be here tonight.

For many centuries your church and mine were apart. We were hardly aware of each other at all. Over this past century though, much has happened, as our friendship, trust, and deep respect have grown. The Episcopalian and the Armenian Churches have much in common. There is a deep spirituality which we share. We have a common love of Scripture, available for the people of God as their nourishment. For you, the Bible was translated into the language spoken by the people as early as the fifth century. For us, we had to wait another thousand years! We have a common love of the Sacraments, and a sense of liturgy. We have a common respect for the ancient church order, and for the place of the Bishop in his diocese. Yours is a rich inheritance indeed, and your spirituality, your devotion to our common Lord and Saviour, the warmth of your love—even affection—for us as Episcopalian brothers and sisters, moves me deeply.

Our Lord put his Church into the world to be his agent, that the world may believe. It is not his will that we should be separated at all. ‘‘Father, may they be one, even as you and I are one.’’ It has long been the desire of both our communities that we should draw closer together, and this was evidenced very strongly some two and one-half years ago at the decennial Lambeth Conference of Anglican Bishops from all over the world, by the presence of Armenian, as well as other Oriental Orthodox Bishops. They came as observers, but they also brought warmth and friendship, and their presence made a great and positive impact upon us.

It was near the end of this Lambeth Conference that our own Anglican Bishops passed a very positive resolution that we should seek to explore together with the Oriental Orthodox what we can do together, to help each other, to further God's kingdom. That resolution, together with the good will of the Oriental Orthodox which it received, led to an international Forum for both of us at Wadi Natrun near Cairo in Egypt last March. I was privileged to be appointed as the Anglican co-chairman of that dialogue. At it we looked at matters of the theology, and especially Christology, where we discovered, as we had already suspected, that we have the same understanding of the nature of Christ, True God and True Man. We shared our understandings of the Eucharist, and of other things too. We also decided, jointly, that another important common experience which we share is that we both have a ‘‘diaspora.’’ Both our churches are present worldwide, with particular concentrations of people in Europe, Australia, the Middle East (and here we hold in urgent prayer that difficult and fragile situation of today), and North America; and we decided that it would be of great positive help if in these regions we encouraged our churches to meet, and to get to know each other better, and to support each other. Consequently, I am here at this time, paying visits to the Oriental Orthodox churches in this country, in order to experience and encourage such friendship and cooperation as may be possible. May I, on my Archbishop's behalf, and on my own, wish all of you every blessing in the common service of our Lord both now and in the time to come.

ԱՄԵՆԱԵՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏ Տ. Տ. ԳԷՈՐԳ Ե. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԵՐԿՈՒ ԿՈՆԴԱԿՆԵՐԸ

Էջմիածին ամսագրի 1990թ. Ապրիլի թիւով հրատարակութեամ տրուած եւ Հայաստանի պետական արխիւում պահուած Դրոյտ համուած երկու կոմպակտի, 14 Մայիս 1920 և 2 Հոկտեմբեր 1920թ. որոնք իրենց բովանդակութեամբ սեծապէս շահման են: Կը հրատարակեմք խորունկ անկեղծութեամբ: ԽՍԻՔ

ԳԷՈՐԳ ԵԱՌԱՅ ՅԻՍՈՒԿԻ ԳՐԻԿՏՈՍԻ ԵՒ ԱՆԱՀՆԱԿԱՆԵԼԻ ԿԱՍՕՔԱ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊՏՅՆ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱԵՆ ՀԱՅՈՑ ԵԱՍՏԱԳՈՑՆ ՊԱՏՐԻԱՐԻՔ
ՀԱՄԱԳԵԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՍՐԲՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿԻԷ ԷՋՄԻԱԾԻՆԻ

Մեր քաջարի գինուորութեան, գերապարի առաջնորդներին, վարդապետներին և համայն քահանայից դասին, բանխոյսց մտաւորականներին, քաղաքացիներին, ժողովան բանուորներին, գիւղականներին և արհեստարդներին և առհասարակ Հայաստանի հանրապետութեան քաղաքացիներին ամէն սեռի և հասակի, մեծերին և փոքերին Սալը Աթուրիս հարազատներին, հայապետական ողջին և օրհնութիւն:

Աշխարհաստան պատերազմի ընթացքում մեծամեծ գոհեր տուիր դու, հայ ժողովուրդ. հարիւր հազարները զինեց բնաւեր եղան և հարիւր հազարներ, ժողովուրդ և հոգեւորականութիւն, իրենց անմեղ արեամբ ներկեցին հայրենի երկրի քար ու հողը: Լաւագոյն գաւազները տալարեցուեցան և արախողող եղան և Հայրենիքի ազատութեան տնելը վերջին շնչի հետ քեզ սաւանդեցին. նոքա գերեզմանի իսկ չարեանացան, քանի որ քո գերեզիկ հայրենիքը ինքնին մի մեծ գերեզմանոց է, ուր դեռ սաւառնում է հայրենի երկնակախարում նահատակածները անմահ հոգիները:

Նոցա սպասում են Ձեզ, սպասում են, որ գնաց և հանդիստ սուք նոցա ոսկրներին, որպէս զի նոցա տանջուած հոգիները խաղաղութիւն գտնին յաւիտենականութեան գրկում:

Մեր բիւրասուր նահատակները մեռան հրի և սրի տակ, բայց բոլորն էլ շնչերն աւանդեցին մի գաղափարի յոռով սոգորուած-հայրենիքի ազատութեան գաղափարի: Չկար նոցա մէջ ոչ հրեայ և ոչ հեթանոս, բոլորը մէկ էին, մի հոգի և մի շունչ, մի գաղափարի շուրջը միացած և ի կենդանութեան և քարացուտ սրի հարածներն սակ շունչերը փչեկիս:

Մենք որ ապրիւ և ապրում ենք հայրենիքի միութեան և ազատութեան յոյսով, այսօր, հայ կեանքի վերածնութեան գարնան արշարայի ամկածման օրերին վշտով տեսնում ենք, թէ ինչպէս մտապեղ ենք մի ընդհանուր լեզուն և նպատակ, հայ կեանքի շարժող անիւր տակ, տեսնում ենք, թէ ինչպէս անյայտ, անորոշ, մշուշապատ գաղափարներով տարուած մարդիկ փոսեր են փորում: Միացեալ և անկախ հայրենիքին ծանր վտանգներ սպառնացող ներկայ օրերում փոխանակ մի ընդհանուր գործի շուրջը համախմբուելու, մարդիկ անհատական և իմբական լլատիչ գործողութիւններն են դիմում, հայրենի նաւը անխաղախ նաւահանդիստ հասցնելու ծանր աշխատանքների այս դառն օրերում:

Հայ ժողովուրդ, հայ մտաւորական, հայ մշակ և գիւղացի, հայ արհեստարար և քաղաքացի զգաստացիք միութիւնն ու համագործակցութիւնը քեզ ճամբայ ընտրելու, համախմբուելու օրինաւասանան քո կառավարութեան՝ Հայաստանի հանրապետութեան կառավարութեան շուրջը: Զգաստ երկր քո գիտակցութեամբ և քո քալիւրիչ հաստատութեան մէջ, չափասուր երկր քո պահանջների հանդէպ, և կառավարութեան հետ քո միութեամբ ձգտիր հասնել այն օրին, երբ դու քո ջանքերով տէր կը դառնաս քո հայրենի հողին և ջրին, քո ամբողջական հայրենիքին: Ոչ թէ միայն յոյսով ապրելու, այլ և աշխատանքով հասիր այդ օրին՝ քո ձեռքով քո բախտն ու վիճակը տնօրինելու օրին:

Նոցա՛ որոնք վտանգ չեն տեսնում արեւելքեց և արեւմուտեց, նոցա, որոնք չտեսնորս են ձեռնում, որ մեր տան մէջ մեր դէմ դաւեր են լարուում պայմեցներու անկախ Հայաստանի գաղափարը, նոցա որոնք չեն տեսնում հայկենիք ծրարելուներն քայլ առ քայլ և հետեղական իրադրծումը, զգրւմ են, թէ է՛նչ պատասխանատուութիւն է ծանրանում նոցա հանդէպ պատմութեան արաջ: Այս լուպէիս, երբ ամենքիս պարտականութիւնն է համախմբուել ոչ միայն հայրենիքի պահպանութեան և վերապիտութեան գործի շուրջը այլ նամանաւոր հայ ժողովուրդի ֆիզիքական գոյութիւնը պահպանելու դժուարին՝ աշխատանքի շուրջը, ցաւալի է տեսնել, ներքին երկպառակութիւններ:

Մենք, ինչպէս և մեր երկանկախըստակ նախնիքները, որ աշխատանք ենք թափել տառեկաս դասի համար, լաւ օրերի յոյսի անկախութեամբ, չենք կարող անտարբեր մնալ այս նեղ լուպէներին, և երբ վտանգուած ենք տեսնում հայրենիքի միութեան գործը, բայց նամանաւոր հայ ազգի ֆիզիքական գոյութեան ճգնաժամային գործը, իբր ընդհանրական Հայրապետ մեր արքայան պարզեն ենք համարում այս ծանր, կասեց օրհասական լուպէներին հայրական իրատուով դիմել բոլորին և զգաստութեան կոչ անել-Հայ ժողովուրդ, համախմբուել քո հայրենի հանրապետութեան գործի շուրջը. դա է քո հայրենիքի փրկութեան միակ ճանապարհը:

Մենք հաստատ ենք հայ ժողովուրդի ինաստութեանը և առողջ բնազգին. Մենք հաստատ ենք, որ հայրենիքի միութեան, ազատութեան և շինութեան ճամբի վրայ առաջ եկած արգելքներն ու դժուարութիւնները կը վերանան, բոլրբարած մտքերը կը խաղաղուեն և ամէնքը մի խօսք և մի հոգի կը դառնան ընդհանուր գործի ճամբին: Վտանգը և խիստ ծանր վտանգը ձեր դրամն է, հայ ժողովուրդ, զգրւել երկր և պատմութեան առաջ ծանր պատասխանատուութեան քեռի տակ մի ընկնելու: Ամէն:

Ի 14 Մայիսի 1920 ամի
Եւ ըստ Տոմարի ՌՅԻՔ.
Ի Հայրապետութեան Մայր Թ. ամի
Սխրատուան Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի
Ի Վարդապետութեան

ԳԷՈՐԳ Ե. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱԵՆ ՀԱՅՈՑ

ԳԷՈՐԳ ԵԱՌԱՅ ՅԻՍՈՒԿԻ ԳՐԻԿՏՈՍԻ ԵՒ ԱՆԱՀՆԱԿԱՆԵԼԻ ԿԱՍՕՔԱ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊՏՅՆ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱԵՆ ՀԱՅՈՑ ԵԱՍՏԱԳՈՑՆ ՊԱՏՐԻԱՐԻՔ
ՀԱՄԱԳԵԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՍՐԲՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿԻԷ ԷՋՄԻԱԾԻՆԻ

Հայրենիքի հարազատ գաւազներին, մեր քաջարի գինուորականներին, քաղաքացիներին, և գիւղացիներին, Միացեալ, Ազատ և մեծ Հայաստանի համայն ժառանգներին նուիրում ենք մեր Հայրապետական ողջին և օրհնութիւն:

Ս Ի Ր Ե Լ Ի Ք.

Հայրենիքի պայծառ հորիզոնը նորից մթնեց, խաղաղ կեանքը նորից խանգարուեց. հայ արիւնաքամ ժողովուրդը սահմանների վրայ տեղահան քաց երկնքի տակն է մնացել. մեր սահմանների վերայ նորեց գտում են թնդանօթներն, դարձեալ երկու տարի առաջուայ մղձաւանջը սիրեր է ամէնուրեք և ամէնքի բերնից լսում է «գալիս է թշնամին»: Այո, Հայրց ժողովուրդ, գալիս է թշնամի, անգործ թշնամի, նա արդէն մեր դառն, մեր դէմ կանգնած է և իւր վերջին ուժերը հաւաքած յրասհատ կրիւ է մղում և ուզում է մեզ բոլորովին տանից տեղից, հայրենիքից և ազատութիւնից զրկել և Իլդախի նման մեր ոսկորներ անապտի մէջ ցիր ու ցան անել: Ինչ ևս մտածում դու անել, կտուռը քաջաբար և մեռնել հեղուքար, թէ յաւիտենական սողուկ դառնալ, կամ պարանոցը թշնամու սրի առաջ պարզել և ոչնչանալ: Հետո՛ւ, հետո՛ւ քեզանից, այդ ինքնալործան միտքը: Եթէ քեզ համար թանգ է հայրենիք. եթէ դու սիրում ևս ազատ ապրել, եթէ քեզ համար նուիրական և սուրբ է հայի անուանը, պատրիւ, հայրերից ու պապերից արիւնով ներկուած եկեղեցին, ընտանեկան սրբութիւնը և օջախը, սպա ժամանակ է որ դու զ՛նք ձեռքեր պաշտպան հանդիսանաս վտանգուած հայրենիքի:

Հայ Զօրապետներ, ինչեցէ հայրենիքի և եկեղեցու պաշտպան Ս. Վարդանին, վերցրէք ձեր դիւակներ, խաչակնքեցէք ձեզ յանուն հայրենիքի և սուրբ ձեռքին խոյսցէք արծուօրէն թշնամու վերայ և թող ձեր ազալակոյտը և քաջարի գինուր ձեր յետեւից բազմերի նման հետեւն ձեզ: Երկու տարուայ կեանքը մեզ սովորեցրեց, որ մենք պէտք է պաշտպանենք մեր հայրենիքը, օտարը մեզ չօգնեց և չի օգնելու: Հայ քաջարի գինուր, դու քո քաջութեամբ և անվեհճութեամբ աշխարհ գարնացրիր, հաւաքիր ուժերը վերջին անգամ, սուր միանգամ էլ քո մահացու հարուածը հայրենիքի և հայի ազատութիւնը ջնջել ցանկացող անորում թշնամուն: Հաստուայ և հաստուայ թէ քո այդ վերջին հարուածով յաւիտենա կը ջախջախու թշնամուն անկանցորն կերպով որովհետեւ սա նորա վերջին յրասհատական կրիւն է, կամ ոչնչանալ յաւիտեն և կամ ոչնչացնել քեզ:

Հայրց Հայրապետ, ձեզ է ուրբում իւր խօսքը մեծ հայատանցիներ, Կարնեցի, Աջեցի, Սատունցի քաջեր և դուք Վասպուրական աշխարհի Միկայ, Շատալի, Ռշտունեաց և Խիլանի արիւններ, ե՛կէ. ե՛կէ. վերցրէք ձեր սուրն ու հրացան վագէք դէպի կրուի դաշուը, հանդէս եկէք ձեր բազուկներով և սրբով ձեր ոտիս զորերի դէմ, ցոյց տուէք, որ դուք դեռ կպք ու չէք մեռել: Գնացէք կտուեցէք քաջաբար և ձեր սրբով մարերցէք ձեր ճանապարհն դէպի ձեր միլիթացեալ վաթանը Մուշն ու Սատուն, դէպի Ս. Կարապետն ու Ախթախու: Իսկ դուք Ալաղատեան աշխարհի հարազատներ, Վարդապետի, Օջականի, Աշտարակի, Սարղաթապատի, Ապարանի, Շիրակի, Մարկաճարի և Գեղարեւոնեաց գաւազներ. թողէք ձեռերին, ձեր մայրերին և քայրերին ձեր տնային աշխատանքներն, ձեր ազատութեան վտանգ է սպառնում, թուէք դէպի սահմանազրկութիւն, լինեցէք Զէլբան ու Սարղաթապատ, որտեղ ցոյց տուիք ձեր քաջութիւնը, որտեղից թշնամուն հարածական փախցրէք. ե՛կէք ի հանդէս. ներքին թշնամիները մարերցրէ, մաքրիր քաջաբար և արտաքին թշնամուը որովհ պի Սախիսի գլխին տնկուած հայկական դրօշակը անասան մնայ:

Ե՛կէք և դուք հայրց փոքրիկ հօտի, փոքր հովիտեր, ե՛կէք հայ ուխտապահ երէցներ. հարէք եկեղեցու գանգալներ. վերցրէք ձեր խաչն Ղեւոնդեանց նման և մտէք հայ բանակի շարքերը. իրախուսեցէք ձեր գաւազներին, հայ քաջարի զինուորին, թող տեսնի նա իւր հարազատին և ողբերգուի հայրենիքի և սրբութեանց սիրուն ու կրակուն. ե՛կէք և կատարեցէք ձեր ուխտն ու պարտը: Եւ հաստատ եմ, իմ սիրելի ժողովուրդ քո քաջութեան, ևս հաստատ եմ քո անշեղ հարուածին, ևս հաստատ եմ Հայաստանի հօր Աստուծոն և նորա սքանչելիքներին. նա որ տուեց ուժ ու կարողութիւն մեր մի բտան քաջերին, երկու տարի անընդհատ հարուածելու հայրենիքի և եկեղեցու թշնամուն. նա այս անգամ եւս կը տայ հայրենիքի քաջերին, փառասուր յաղթանակը և խորխոսացած թշնամուն խորտակուած ցիր ու ցան կը հայածէ.

Գ՛նա՛, հայ ժողովուրդ, գնա հաւատով դէպի մարտի դաշուը, քեզ օգնական փրկի Ս. Խաչը, քեզ պահպան մեր Ս. Լուսաւորիկ հօր Աջը և քեզ ուրեկից Հայրց Հայրապետի արթթքն ու արտասուքը:

ԳԷՈՐԳ Ե. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱԵՆ ՀԱՅՈՑ

Զ Հոկտեմբեր 1920 ամի և ըստ ստմարի ՌՅԷ. Ի Հայրապետութեան մերում Թ. ամի Սխրատուան Ս. Աթոռայ Ս. Էջմիածնի Ի Վարդապետութեան

ԳԷՈՐԳ Ե. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱԵՆ ՀԱՅՈՑ

Giving is Receiving: The second in a series of articles

Charitable Trusts Mean More Income for Donor

by Rosilyn H. Overton, CFP

People put money into charitable trusts:

- ✓ to get more income
- ✓ for the satisfaction of giving.

In many cases, the increase in annual income is 30 to 40%. Although the Church does not get the money until the donor dies, the donor gets an immediate tax deduction that is a large percentage of the amount donated. This is a situation where almost everybody wins — the donor, the Church and the heirs.

The only loser is the U.S. Treasury, and Congress encourages that loss because charities like the Armenian Apostolic Church are more efficient at providing services than the government is. On average, a charity spends \$1.00 for services that would cost the government \$1.45 to provide.

A charitable trust is a legal device that pays income to the beneficiaries (usually the donor or the donor and spouse) while they are alive, and also sets aside money for charity on their death.

To make sure that the charity receives the money after the government has given the donor many tax breaks, a legal document is drawn up, called the trust instrument, and the money is handled by a trustee.

Assets that have gone up in value—such as a business that you are ready to sell, securities which have gone up in price while you have owned them but aren't paying much dividend, even antiques such as furniture and artwork that you bought at bargain rates—are appropriate donations to the trust, because then you get the maximum tax advantage. When you donate an appreciated asset, all the money you would have paid in taxes on your gain is now available to pay you interest as the beneficiary of the trust.

The Sarkissians

For example, let's suppose that Mr. and Mrs. Sarkissian own a small store. Mr. Sarkissian is 65, and Mrs. Sarkissian is 62, and they have three children, all of whom are grown and married.

The Sarkissians are proud of their children's accomplishments. Araxie is a doctor, and has her own pediatric clinic. Raffy is an attorney working for an insurance company. Hasmig takes care of her family and owns an antique business that she plans to expand when the children are older.

Now the Sarkissians are ready to retire, but there is no one to run the business, and they have decided to sell it and use the money they get for income while they are retired.

Based on their revenues over the last few years, the business brokers tell them that they can probably get \$200,000 for their business. This sounds good to them, as they figure they can get 8% interest on their money, and with \$16,000 plus their Social Security and their savings they should do pretty well.

Then their accountant gives them the bad news: Mr. and Mrs. Sarkissian won't get to keep all of that \$200,000. They have to pay taxes on it amounting to 30 to 40%, depending on their state tax rate. Now they will have less than \$140,000 left after paying taxes, which at 8% will give them about \$11,000 a year to spend.

The Sarkissians are outraged. They worked hard for that money, and they feel like the government is taking a big part of their life's accomplishments. They ask, "Isn't there a way we can avoid the taxes and get additional income?"

There is, and it is called a charitable remainder unitrust. Here's how it works: The Sarkissians, working with a financial advisor and their attorney, set up the

Nerces and Serapje Sarkissian Charitable Remainder Unitrust. This step is just drawing up the papers.

They then go about selling their business. Just a few days before the closing, they transfer the business to the trust. The trustee then sells the business to the buyer they have located at the price specified and the \$200,000 goes into the trust.

Since this is a charitable trust, the trust pays no taxes on the sale. Nerces and Serapje also get a tax deduction of approximately \$80,000. The trustee, doing what the Sarkissians wanted him to do, puts the money into tax-free bonds, CDs and some utility stocks, producing income of \$16,000 per year. Once every month or every three months (whatever schedule the Sarkissians desire) the trustee sends a check to the Sarkissians for their income. When both Mr. and Mrs. Sarkissian die, the charities they specified, a mixture of their local church's permanent fund, the Prelacy Endowment Fund, AREC, and the Armenian Day School, receive the money in the trust.

The Sarkissians can reasonably expect to live for 15 to 20 years longer. Over a 20 year period, the additional income they receive by using the trust amounts up to \$100,000 more than they would have received if they had just sold the business and paid the taxes. The Sarkissians have won. The Church also wins, since they have left a generous legacy to the Church—more than \$200,000. The only possible loser is the U.S. Treasury, and

even there the Sarkissians have the satisfaction of knowing that their legacy has gone to do things that are important to them, not for what someone else would choose.

At this point, you may be wondering about the children. How can the Sarkissians leave something from their business to their children, when they have given it all to the Church, and how do they go about choosing a good trustee? These topics will be covered in the next two articles on Charitable Trusts.

Rosilyn H. Overton, CFP is a partner in Brown & Overton, a comprehensive financial planning and investment advisory firm known for its expertise in charitable giving and retirement plans. She is a Certified Financial Planner, holds a M.S. in Economics from Wright State University in Ohio. She has been named Business Woman of the Year in New York City and is Vice President—Communications of the New York Chapter of the International Association for Financial Planning. She has written numerous articles on finance, pensions, and insurance, and has appeared as an expert in financial planning on the Financial News Network, the CBS Morning News, and other television talk shows. If you have any specific questions about anything discussed in these "Giving is Receiving" articles, you may write to Ms. Overton at 20 Exchange Place, New York, NY 10005, 212-635-0633.

EDUCATIONAL BOOKS FROM A.N.E.C.

Course in Modern Western Armenian

Volume I — Exercises and Commentary
Volume II — Dictionary and Linguistic Notes
by Dr. Thomas J. Samuelian

The Armenian National Education Committee has published this two volume work by Dr. Samuelian, who developed the text as a result of a decade of teaching the Armenian language. The first volume, *Exercises and Commentary* (864 pages) consists of 40 units of self-explanatory tutorials covering Armenian conversation and grammar. The second volume, *Dictionary and Linguistic Notes*, (288 page) begins with a 4000-word bilingual glossary of words in the textbook and gives information on conjugation and declension of Armenian words, irregular verbs and nouns, prepositional and postpositional usage, case usage, and idioms. Truly a classic work!

Volume I \$40.00 Volume II \$19.95
(Please add \$3.50 for postage and handling)

Historical Atlas of Armenia

Now in its second printing, the first printing received wide critical acclaim and was sold out within a year of publication. Commissioned by ANEC, this pioneer work is a collaborative effort of a Canadian-Armenian team comprising of the author, Garbis Armen; project editor, Vrej-Armen Artinian; and cartographer/designer Hamo Abdalian. This oversize volume contains 112 pages with 31 three-color maps and more than 200 illustrations. A treasure!

\$25.00
(Please add \$3.00 for postage & handling; \$.50 for each additional copy)

Armenian Prelacy Bookstore
138 East 39th Street
New York, New York 10016

Please send me:

COURSE IN MODERN WESTERN ARMENIAN

_____ copies of Volume I @ \$40.00

_____ copies of Volume II @ \$19.95

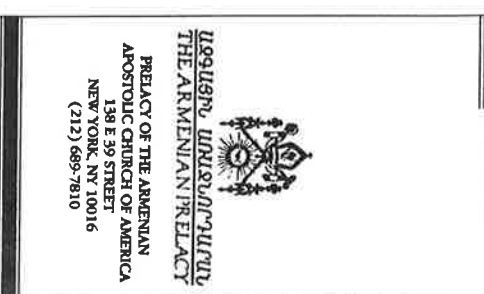
(add \$3.50 for postage and handling)

HISTORICAL ATLAS OF ARMENIA

_____ copies of the Atlas @ \$25.00

(add \$3.00 for postage and handling; \$.50 each additional copy)

Name _____
Address _____
City _____ State _____ Zip _____

The subject of Charitable Trusts is complex, so this article explains only the barest essentials. If you find the information intriguing, you can contact the Armenian Prelacy, 138 East 39th St., New York, New York 10016, or your local Church office for more detailed brochures about Charitable Trusts or the previous topic, Charitable Annuities.

Lenten Lecture Series Begins February 13

(Continued from page 1)

tion at Columbia University, New York, and is director of the University's Center for Armenian Studies. She has lectured throughout the world and her more than 60 publications include books, articles, reviews, and reference works. She has been the recipient of numerous awards and grants including a John Simon Guggenheim Memorial Fellowship, Fulbright Fellowship, and a research fellowship from the National Endowment for the Humanities.

Lecture 5: March 13

Archbishop Mesrob Ashjian will speak about the Reception of Ecumenical Councils in the Armenian Church on March 13. Archbishop Ashjian is Prelate of the Eastern Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America. He is a graduate of the Armenian Theological Seminary of the Cilician See. He has studied also at the Ecumenical Institute of Bossey, Switzerland. He received his M.Th. from Princeton Theological Seminary. Archbishop Ashjian has been an active member of the World Council of Churches and is a delegate to the Council's General Assembly now convening in Australia.

Lecture 6: March 20

The 1991 Lenten Lecture series will conclude with a presentation by Dr. Garen Yuzbashian. The topic of Dr. Yuzbashian's lecture will be announced in a forthcoming release.

The Lenten period, leading up to the Great Week, is the time when the church enters into a period of recollection and devotional preparation based on Jesus' wilderness fast (Mark 1:13). Through these series of lectures it is hoped that the faithful of the church will be assisted in their quest for knowledge and renewal. Everyone is invited to attend any or all of the lectures. For additional information contact the Prelacy at 212-689-7810.